

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστὸν καὶ δεύτερον ἀριθμοῦντες χρόνον
ἐστὴν κλεινὴν ἐδρεύομεν γῆν τῶν Παρθενῶνων

Ἐννακόσα καὶ χίλια καὶ ἑπτὰ,
εὐτυχίας παντοῦ καὶ λεπτὰ.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ᾱ γ κ α ε ἴ ν α ι μ ὀ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δ ἑ κ α φ ρ ᾱ γ κ α κ α ἴ σ τ ὁ χ ἔ ρ ι.

Τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τριάντα
καὶ ὁ Μερκούρης θὰ βγαίνει γιὰ πάντα.

**Ἄσπρο πάλι μὲ καρδὴν
ἐστὸν Μερκούραρο, παιδὴν.**

Ὡς σκιοῦν εἰς τὸ φτερό τῶν Ἀχαιῶν οἱ κούροι
καὶ τὸ φύλλο τοῦ Ρωμηοῦ θάνατι γιὰ τὸν Μερκούρη.

Ὡς ὤμοις τὸ στόμα μας ποὺ τοῦ μεγάλου ρεύματος
ὡς πῦρ πληρωθήσεται Παμμερκουρείου πνεύματος.

Ὡς ἴσως πῶς ὁ Σπύραρος πέρνει τὴν ἐκλογὴν
καὶ τὸν παιδῆν, γλυτόνομε καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν.

Ὡς τοῦ πυρὸς γιὰ τὸν Πυρρῆ λυπητερὰ τραγοῦδα·
καὶ μὴ μὴ πλάκωσε μαύρη σὰν καλικοῦδα.

Ὡς εἶναι τοῦτο τὸ κακὸ ποῦ γίνεται καὶ πάλι...
καὶ ἐλθὼν ἐκλογαῖς σηκόνομε κεφάλι.

Ὡς ἔλθῃ τὸ Ρωμαῖκο νὰ καταλάβῃς τεῖναι,
καὶ σμῶνον ἐκλογαῖς ἐστὶ Ρωμηοσύνη μεῖνε.

Ὡς μικρὸ Ρωμαῖκο μ' ἐκλογικὴ μανίαν
πρὸς τὸν χωρὶς αὐτὴ μὲ τὴ Μακεδονία.

Ὡς! Πυρρῆδες πυρπολοῦν τὸ σύμπαν μὲ πυρὰ
καὶ τὸν Πυρρῆ τῶν Ἀγγελο τὸν λέν χωρὶς φτερά.

Ὡς ἄγγελος εἶναι, μὰ θὰ πῇ καθεὶς ποῦ τὸν κυττάξῃ
πῶς μὲ κοιτᾷ δὲν εἴμπορεῖ κανένας νὰ πετάξῃ.

Ὡς ἄγγελος εἶναι, μὰ καὶ ἐγὼ τὸν Ἀγγελο θ' ἀφήσω,
καὶ αὐτὸν τὸν διαβολάνθρωπο τὸν Σπύρο θὰ ψηφίσω.

Ὡς πῦρ Πυρρῆ πυριφλεγούς θερμῶς ὕμνοιο γῶ
καὶ γίνωμι γιὰ τὸν Πυρρῆ τὸν Ἀγγελο καὶ ἐγὼ
Πυρρῶνιστὴς φιλόσοφος μὲ δύσπιστο κεφάλι,
ποῦ σὲ πυρίνης ἀλλαγῆς προγράμματ' ἀμφιβάλλει.

Ἐνενηντα καὶ ὀκτὼ καὶ ἑννακόσα
καὶ ἐκλογὴ μᾶς φτερόνει λυσσῶσα.

Ἄγγελος εἶναι καὶ ὁ Πυρρῆς,
ποῦ τὴν ψυχὴ σου τοῦ δωρεῖς.
Ναὶ μὲν τοῦ λείπει τὸ φτερό,
μᾶλιστα γλωσσίδι κοφτερό,
ξέρεῖ καὶ γλώσσας σὰν νερό.

Ἄγγελος εἶναι καὶ ὁ Πυρρῆς,
ὁποῦ σωτήρα τὸν θαρρεῖς,
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς Ἀγγελος ὁλόμαυρος θὰ γίνῃ,
καὶ οἱ δρᾶσαντες ἐν τῷ πυρὶ
πυρετωδῶς ὑπὲρ Πυρρῆ
θὰ πλοῦν ἀντιπυρίνη.

Διάβολος ἀγγερίζεται
καὶ ὁ Ἀγγελος διαβολίζεται,
καὶ λέν γι' αὐτὸν λυπητερὰ·
Ἀγγελος ἦταν μιὰ φορὰ,
τὴν ἀγγερίζουν ἄλλοι.

Ἐστὶ βρύσι, ποῦθελε νερό
νὰ πιῇ καὶ ἐκεῖνος δροσερό,
διάβολος τὸ πῖε πάλι.

Σκύλοι πολλοὶ μὲ τριγυροῦν
καὶ τὴν οὐρὰ τῶν μου κουνοῦν,
καὶ ἐγὼ μ' αὐτὸ τὸ κούνημα καταλαβαίνω, παῖδες,
πῶς ἐστὶν οὐρὰ τῶν θέλουνε νὰ δεσφὶ τανακίδες.

Γαύγισμα ἀκούω καὶ κυτῶ
πολλὰ σκυλιὰ νομοταγῇ
νὰ πέρουν δρόμο δυνάτῳ
γαυγίζοντας τὴν ἀλλαγὴν.

Θορρῶ πῶς εἶπαμε πολλὰ τῆς ἀλλαγῆς καὶ σῶναι
καὶ ὁ Φασουλῆς γιὰ Δῆμωρχο τὸν Σπύραρο χρυσόνα.

Κι' ὅποταν ὁ Μερκούρης βγῇ πρῶτος ἐπιτυχῶν
ἀμέσως θάβῃ καὶ ὁ Πυρρῆς πρῶτος ἐπιτυχῶν.

Ἐκλογῶν παραμονή, ποῦ καὶ πέτρας συγκινεῖ.

Φ.— Σήμερον εἶναι Σάββατο...

Π.— Τὸ ξέρω, βρὲ κωθῶνι.

Φ.— Κι' ὅστερ' ἀπὸ τὸ Σάββατο τί μέρα ξημερώνει;

Π.— Κυριακή...

Φ.— Πολὺ καλὰ, καὶ ξέρεις σὰν γεγῆς
πῶς πάντοτε Κυριακὴ τυχαίνουν ἐκλογαῖς.

Π.— Τὸ ξέρω...

Φ.— Ποῦ νὰ ξεραθῇς... λοιπὸν σὰν ἐβγ' ἡ πούλια
ἐπάνω στοῦ Πηγᾶσου σου ν' ἀνέβῃς τὰ καπούλια,
καὶ μὴ καὶ δρῷ στὰ τμήματα τῆς ἐκλογῆς νὰ σπεύσῃς
καὶ ἀμέσως ν' ἀφιπυεύσῃς.

Ἐκεῖ τρύπα, πατριώτη,
δρὸ καλπῶν σὲ καρτερεῖ...
θᾶναι τοῦ Μερκούρη ἢ πρώτῃ
κι' ἢ δευτέρᾳ τοῦ Πυρρή.

Ἐμπρὸς στοῦ Μι θὰ σταματήσῃς
σὰν δημότης Ἀθηναῖος
δίχως διόλου νὰ σαστῇς
καὶ νὰ βλέπῃς κεχρηναῖος.

Καὶ μονάχος σου θὰ πῇς:
δίνω τοῦτο τὸ κουκὶ μου
στοῦ παιδι τῆς προκοπῆς
καὶ σὸν ἄνθρωπο τοῦ Δήμου.

Καὶ προτοῦ νὰ πᾶς ἐκεῖ
καὶ πρὶν ρίξῃς τὸ κουκὶ
μέσ' στὴν κάλπη, χρύσωσέ το
καὶ ἔτσι σκουῖζε, Περικλέτο.

Πρῶτε σὲ κάθε χασομέρη,
πρῶτε σὲ κάθε φαρμασῖνο,
καὶ μὲ τὸν καὶ ἄλλο χέρι
τὸν Μερκούρη χρυσώνω.

Ἐργ' ἄς ψηφισθῶν πολλὰ
καὶ μεγάλα καὶ καλὰ,
καὶ ὅχι κόρδωμα καὶ τύφος,
καὶ χρυσὴ νὰ πέσ' ἡ ψήφος.

Κι' ἂν ἔργα θέλῃ καὶ ὁ Θεὸς καὶ καθαρὰν καρδίαν
καὶ ὅχι θυσίας καὶ πομπὰς καὶ δώρων ἀφειδίαν,
ἀλλὰ καὶ ὁ Δῆμος ὁ πολὺς τῆς γῆς τῶν Παρθενῶνων
ἔργα καὶ ἐκεῖνος ἀπαιτεῖ καὶ ὅχι παρλάταις μόνον.

Κι' ἂν θέλῃς πράγματα νὰ δῇς
χωρὶς ποτὲ νὰ τραγουδῇς:
κι' ἂν πᾶς, Μερκῶ μου, γιὰ νερό
κάτω στὴ θρύσι καρτερῶ
νὰ σοῦ τσακίσω τὸ σταμνὶ
καὶ νὰ γυρίσῃς ἀδειανή.

Κι' ἂν θέλῃς πάντα, μασκάρᾳ,
νὰ μὴ σοῦ λείψουν τὰ νερά,
κι' ἂν θέλῃς ἐξωραϊσμούς
καὶ ὅχι σὲ τέλματα βουτιχῆς,
κι' ἂν θέλῃς νέους φωτισμούς
καὶ ὅχι σὰν πρὶν κολοφωταῖς.

Κι' ἂν θέλῃς νάχῃς ἀληθῶς
καὶ κούτελο καὶ μούρη,
σταμάτησε περιπαθῶς
στὴν κάλπη τοῦ Μερκούρη.

Κι' ἂν θέλῃς δρόμους σὰν γαλὶ,
ποῦ νὰ μὴν πέφτῃς, κουρελῆ,
καὶ νὰ μὴν σπᾶς τὴν κούτρα σου
καὶ τὰ σαχλὰ τὰ μούτρα σου.

Κι' ἂν ποθῇς σωσταῖς πλατεῖαις
καὶ σωσταῖς δεινροφυτεῖαις,
καὶ ὅταν αὐρὰ δίχως κρότον
ψιθυρίζῃ σὺν ἰτέας
νὰ θυμᾶσαι τῶν ἐρώτων
τὰς στιγμὰς τὰς τελευταίας.

Κι' ἂν ποθῇς καθὼς τὸ κράτος
νὰ μὴ φαίνεται καὶ ὁ Δῆμος,
πήγαψε καὶ σὺ τρεχάτος
καὶ ἄσπρισε τὸ Μι προθύμως.

Μὲ δρὸ λόγια τέλος πάντων ἂν ποθῇς καὶ σύ, μουραῖο,
νὰ μὴ βλέπῃς τὰς κλεινάς
εὐκλεῶς ἐλεεινάς,
νὰ ψηφίσῃς τὸν Μερκούρη.

Μὰ καὶ ὅλους τοὺς Συμβούλους τοῦ ψηφίσῃς τοὺς φωνᾶν
καὶ πρῶτα πρῶτα, Περικλῆ, τὸν Χρῆστο τὸν Βουρναῖο,
καὶ ἄς εἶναι δώδεκα φοραὶς συχωρεμέν' ἡ μάνα των
ὅπου τὸν Ἀγγελόπουλον ὁ ἄσπρισεν τὸν Ἀθναῖον.

Μὰ καὶ τὸν ρέκτη Χρηστοφῆ κανεῖς ἄς μὴν ξεγᾶνῃ,
ποῦρχει καὶ στοῦ σπῆτι μας τὰ βράδια πότε πότε,
οὐ μὴν καὶ σὸν πολὺμητιν καὶ προσφιλεῖ Βλαχάνι,
παρακαλῶ τὴν ψῆφον σας μὲ προθυμίαν δότε.

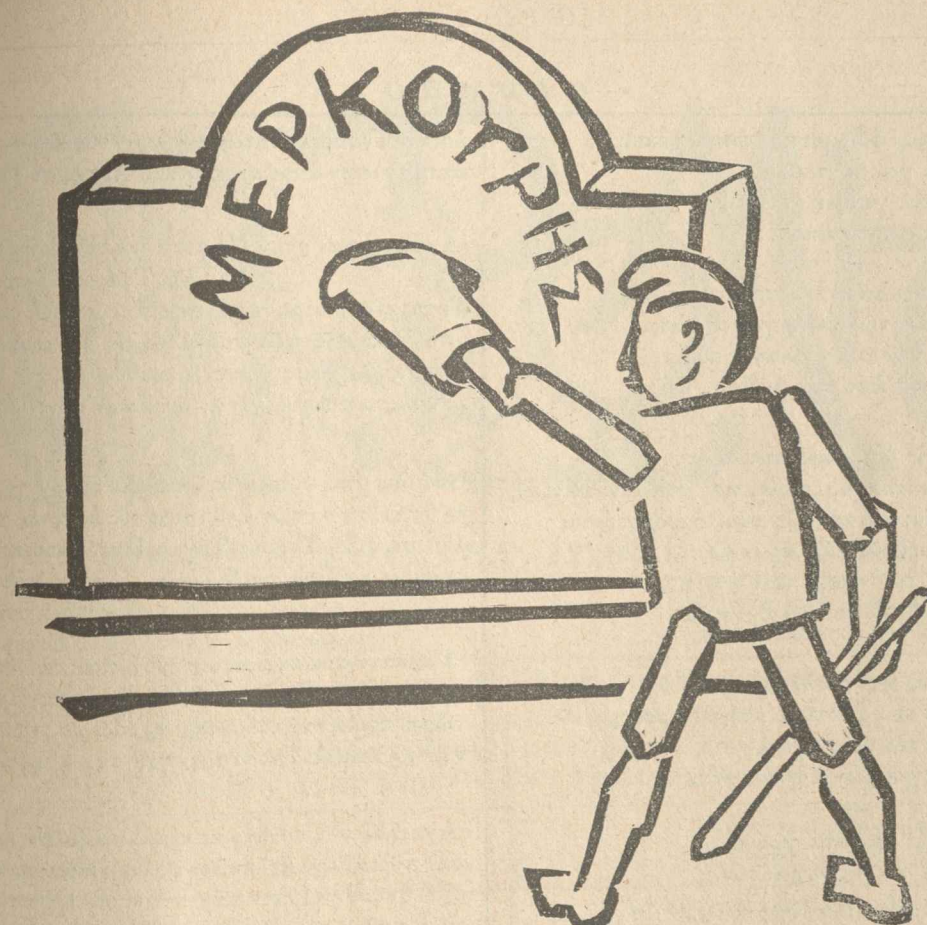
Ἄμμε τὸν Σακελλάριο, τὸν γνωστικὸν μας φίλον;
αὐτὸν σοῦ τὸν ἐσύστησα στοῦ περασμένου φύλλου.
Ἄμμε τὸν Ἠλιόπουλον, τὸν Τραπεζίτη Τάκη,
ποῦχε καὶ προτερήματα μεγάλα καὶ μουστάκι;

Κι' ὁ Σπῦρος Πάτσης ἄξιος καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
θερμὰς συστάσεις καὶ γι' αὐτὸν τὸν Σύμβουλο σοῦ καὶ
Κι' ὁ Κατελούζος ἄξιος, καὶ αὐτὸν τὸν ἀναθέτω
στὸν φιλοδήμων πολιτῶν τὴν ψῆφον, Περικλέτο.
Ψήφισε καὶ τὸν Σόλων καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ὅλων,
σκέψου καὶ ὁ Κροῖσος μὴ φορὰ πῶς εἶπε: Σόλων, Σόλων.
Ν' ἀσπρίσῃς καὶ σὸν Πειραιᾶ τὸν Στάθη Ντηλαδέτη,
ποῦνε καὶ πρώτῃς συγγενῆς καὶ τόσον φήμην χάρις.

Μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς σάλους,
μέσα στὴν τόση ζέστη
ψήφισε καὶ τοὺς ἄλλους,
ὦν ἀριθμὸς οὐκ ἔστι.

Κι' ἂν ποθῇς ψήφισῃς τόσων ὑποψηφίων μούραις
καὶ δῇς μουντζουρωμένα τὰ δρῶ σου τὰ ξεράδια,
τότε γιὰ νὰ παστρέψῃς τῆς κάλπης τῆς μουντζούρας
τρίτ' ἀστὰ μούτσουνα σου καὶ τὴν κοιλιὰ τὴν ἀδειά.

Π.— Ἐμπρὸς λοιπὸν, φιλόδημοι, καὶ ἡ κάλπη καρτερεῖ...
μεγάλῃ διαδήλωσις καὶ ἐκείνη τοῦ Πυρρή.
Γιὰ σας ἐφώνησε παιδιὰ τῆς ἀλλαγῆς ἀσίκια,
μ' αὐτὴ τὴν διαδήλωσις γιὰ σίγουρα νενίκηκα.

Ἰδὲ σήμερα, λαέ, θερμὰ νὰ μὲ συγχάρις...
ἀπαμειβόμενος ὁ γίγας Καλλισπέρης
καὶ νενίκηκες βοᾷ φωνῇ μεγάλῃ,
καὶ Πυρρὴ τὸν Ἄγγελον σοφῶς τὸν παραβάλλει
καὶ αὐτὸν πύφρε πεζὸς ἀπὸ τοῦ Μακραθῶνος
καὶ κατὰ Περσῶν στήν γῆν τοῦ Παρθενῶνος.

Ἰδὲ οἱ Πέρσαι, Φασουλῆ, καὶ οἱ τρεῖς ἀπεσταλμένοι
αὐτὴν τὴν σύγκρισιν τὸν ἄκουσαν νὰ κἀν
καὶ τὰ βρεμμένα των καὶ ἔφυγαν τρομασμένοι
καὶ αὐτοὶ τὰ συμβαίνοντα νὰ ποῦν στήν Τεχεράνη.

Ἰδὲ τὰ τραβᾷ καὶ ὁ Μακραθῶν, βρὲ Περικλῆ καὶ μένε...
ὁ ἄνθρωπος δὲ δάπτισαν, ἂν Ἄγγελον σὲ λένε,
καὶ ἐπὶ νενίκηκε μ' ἐκλογικὸν δαιμόνιον
καὶ αὐτὸς ἄγγελον σὲ λένε Μακραθῶνιον.

Ἰδὲ τοὺς Πέρσας, Φασουλῆ, τοὺς τρεῖς ἀπεσταλμένους;
καὶ ἔτσι τοὺς ὠμίλησα μετὰ μεγάλου μένους.

Πρὸς Πέρσας προσφιλεῖς ὁ λάλος Φασουλῆς.

Ἰδὲ Πέρσαις ἤλθανε τρεῖς Πέρσαις δίχως δῶρα
καὶ γιὰ νὰ μᾶς ποῦν πῶς βασίλευει τώρα,
καὶ ἐκάμτε πολὺ καλὰ
γιὰ τὰ δόλια μας μβαλά
νὰ τὰ σκότι' ἐκλογῇ
καὶ ὑποψηφίων μπόρα,
μὰ ἀτρωγε καὶ ἡ συλλογὴ
ποῖός εἰναι Σάχης τώρα.

Ὁκεανὸς περάσατε καὶ ἐκάνετε θυσία
νὰ ληθῇτε χρυσοστόλιστοι μέσ' ἀπὸ τὴν Περσία
ἐδῶ, ποῦ κάνουν ἐκλογαῖς οἱ Μακραθωνομάχοι,
γιὰ νὰ μᾶς ἀναγγεῖτε τὸν νέο σας τὸν Σάχη.

Μέσ' στ' ἄλλα κράτη τὰ τρανὰ καὶ ἐμὰς δὲν μᾶς ξεχάσατε...
δεχθῇτ' εὐχαριστήρια γιὰ τὴν μᾶς ἡσυχάσατε,
καὶ ἐμαθε καὶ τὸ κράτος μας πῶς Σάχης τὴν ἀνάσσει
καὶ εἶπε: καλὸ θανάσι.

Ὁ σεῖς, ποῦ μᾶς ἤλθατε μ' ἐκείνη τὰ τουρμπάνια
καὶ ἐμπρὸς εἰς τὴν Κερῶνα μας ἐκάνετε μετάνοιαν,
κρῆμα ποῦ δὲν ἐμείνατε γιὰ μέρας ἐδῶ πέρα
νὰ δῇτε λίγη λευθεριά,
νὰ φᾶτε μὴ κομπουριά,
καὶ κάποια τὰ τουρμπάνια σας νὰ τὰ περάσῃ σακίρα,
καὶ ἐμπρὸς σὸν Σάχη σκύβοντα νὰ πῇτε, κουτεντέδες,
πῶς καὶ οἱ Ρωμαῖοι τῆς σήμερον Ἑλλήνων εἶναι παῖδες.

Ὁ σεῖς, ποῦ δὲν μᾶς ἤλθατε μὲ τὰς σεπτὰς κιθάραις,
ἐδῶ περιπατεῖς ὁ γῶν
σὰν βρεμᾶται τὸν ἐκλογῶν
Ἑλληνοκτόνος Ἄρης.

Ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς αὐγῆς
σε πιάνει κρύα φρίκη,
καὶ σκεπτεσαι πρῶτον νὰ δῇς
νὰ κἀνῃς διαθήκη.

Μπάμ, μπουμ, ἐδῶ, μπάμ, μπουμ, ἐκεῖ,
καὶ τρέχει χωροφυλακή,
τρομοκρατία γενική
καὶ κάθε τόσο πανικοί.

Ἰδέτε ! . . ὅσῃν Ὀμόνοιαν πλανᾷται τρόμος κρύος
καὶ σὲ κυττοῦν Κανίβηλοι τῶν ἐκλογῶν ἀγρίως,
ὅπου νομίζεις πῶς ὅσῃν γῆν τῆς γαλανῆς εὐδίας
ἀνθρωποφάγους ἔφεραν μέσ' ἀπὸ τῆς Ἰνδίας.

Ἀκούσετε καὶ ἀλαλαγμοὺς ὀξεῖς καὶ παραφόρους,
μποῦμ καὶ σὺ δρόμο τὸν πλατὺ, μπουμ καὶ σὺ τὸ μονοπάτι . . .
βλέπετ' ἐκείνους τοὺς φρουροὺς, αὐτοὺς τοὺς βαρδιατόρους ;
ἔπερασαν ἡμερόνυχτα χωρὶς νὰ κλείσουν μάτι,
γιατ' εἶναι τὴν βραδύτητα τοῦ νόμου καὶ κυρία
ἐκεῖν' ἡ Συνταγματική τῶν δρόμων μαγγαρία.

Κρίμα ποῦ μᾶς ἐφύγατε, καὶ ἦτον ἀνοησία
τώρα ποῦ Σύνταγμα καὶ σεῖς ζητεῖτε ὅσῃν Περσία,
ν' ἀφήσετε τὴν θεῖαν γῆν,
τῶν Συνταγμάτων τὴν πηγὴν.

Ἐπρεπε νὰ καθίσετε μαζί μας ἐπὶ χρόνον,
καὶ ἂν δύο κόκκους εἶχατε κοινῆς νοημοσύνης
τότε καὶ σεῖς θὰ νοιώθατε πῶς γὰρ τὰ κράτη μόνον
ἀρμόζει τὸ πολίτευμα τῆς νέας Ρωμηοσύνης.

Ὡ σεῖς ἀπόγονοι Περσῶν, μὴ χάσκοντες κυττάτε,
μόνον μ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα θὰ σᾶς γελάσῃ ἡ Νίκη,
καὶ τοὺς συμπατριώτας σας τοὺς λούστρους ἐρωτᾷτε,
ποῦ τὰ παπούτσι τῶν Ρωμῶν γαλίζουν μὲ βερνίκι.

Τριὰς Περσῶν, ὦρα καλὴ
καὶ κατευόδιο σας καλὸ . . .
ἀκούσετε τὸν Φασουλῆ
καὶ ἔλατε μου γαλὸ γαλὸ.

Καὶ ὅσας ἀρχαίας τὰς Αὐλὰς τῶν Σούσων καὶ Ἐκβατάνων
τὴν τάξιν ἀναγγεῖλατε κλεινῶν ἰσπεφάνων
καὶ πῆτε πῶς σὺ κράτος μας ὁ νόμος ἐκτιμᾷται . . .
τὸ Σύνταγμα μᾶς πάρετε καὶ νὰ μᾶς βλαστημάτε.

Θὰ τρίβουνε τὰ κόκκαλα βεβίως τοῦ Δαρείου
καὶ καθενὸς προπάτορος καὶ κραταίου κυρίου,
ὅταν μάθουν ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν μαχητῶν ἐκείνων,
ποῦ τόσον ἐπροξένησαν εἰς τὴν Περσίαν θρῆνον,
μαζὶ μὲ τὰλλα τρόπαια καὶ τὴν γνωστὴν τῶν δαῶν
ἐσυνταγματοποιήσαν καὶ τῶν Περσῶν τὴν πλάσιν.

Κι' ἄλλα πολλὰ μηνύματα μᾶς συγχينوῦν εὐχάριστα,
πῆραν φωτὶ καὶ οἱ μαθηταὶ
γιατ' εἶπαν οἱ Καθηγηταὶ
πῶς δὲν τοὺς δίνουν ἄριστα.

Ὅσῃν δαῶν τὴν ἐκλογικὴν δὲν στέκουν ἀδρανεῖς
καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς γενεᾶς τῶν καθ' ἡμᾶς γενναίων,
κάνουν συλλαλητήρια μαζὶ τῶν καὶ οἱ γονεῖς
καὶ ὅλοι φωνάζουν ἐν χορῷ κράτος καὶ τῶν γονέων.

Κι' ἄλλα σημεῖα τάδεως σᾶς φέρομεν ἀπὸ
καὶ ἄλλο συμβὰν νομοταγὲς θαυμάσετε θαυμάσιον,

ἀδικηθέντες μαθηταὶ καὶ ἐλέγχους καὶ γραπτὰ
κατέσχισαν ἀτρόμητοι ὅσῃς Ἀρτας τὸ Γυμνάσιον

Ἀκούτε καὶ ὅσῃν Πειραιᾷ φοικτὴ βοή καὶ βοή
Δαμάλι, Τσάρος, Τόγγο.

Τέτοια σταυροκοπούμενος ἀκούς πρῶτ' καὶ βοή,
ὅπου θαρρεῖς πῶς πολεμοῦν μὲ Τσάρους οἱ Μικαῖ
καὶ ναυμαχίαις γίνονται καθὼς καὶ τῆς Τσουμά
καὶ καταπορφυρόνεται κιτρίνων πόντων κύμα.

Θεοῦλη μου τί μου γρητὰ σὰν νὰ βογγᾷ βουβάλλι,
καὶ ὅταν σ' αὐτιά μου δυνατὰ κανένας συμπόλις
μοῦ σκούζῃ Τσάρος, Τόγγο, Πῦρ, Λαοῦραρος, Δαμάλι,
σκουζῶ καὶ ἐγὼ συμβολικῶς : Δαφνί, Δρομοκλήτης.

Ἀλλὰ τί σύμπτωσης καὶ αὐτὴ, ποῦ κατὰ θὰ σημεῖον
πυρολατρῶν ἀπόγονοι νῆλθοῦν ἀπεσταλμένοι
τώρα ποῦ κατακόβονται καὶ ἐδῶ μὲ ρητορεία
τῆς ἀλλαγῆς ἀπόστολοι γὰρ τὴν Πυρολατρεία.

Ἀντιλαλοῦν συνθήματα καὶ τὰ βουνὰ καὶ οἱ βράχοι
καὶ πῦρ ἡλίου καὶ ἐκλογῆς θερμαίνει τὸ καμίνι,
καὶ ὁ ξεῖν ἀγγέλειν τάχιστα τοῖς Πέρσας καὶ τῶν
πῶς πάλιν νέος Δῆμαρχος ὁ παλαιὸς θὰ μείνῃ.

Ὡ σεῖς ἀπόγονοι Περσῶν, ἐλάτε σὺ μὲν ἀλόσας,
τὸ Σύνταγμα μᾶς πάρετε τὸ λέω γὰρ καλὸ σας.
Ὡρα καλὴ . . . σᾶς ὁμιλῶ πιστὰ καὶ τιμημένα,
καὶ μὴ μὲ λησμονήσετε σὰν πάτε σὺν Εὐφράτη,
καὶ ὁλόχρυσο μετάλλιο νὰ στείλετε καὶ ἐμένα
καθὼς αὐτό, ποῦ δώσατε τοῦ Μήτσου τοῦ Μπεράτι.

Φ. — Τέτοια ὅσους Πέρσας μίλησα, στομῶλοι συμπόλις
μὰ λένε πῶς καὶ ὁ Τσάμπερλαιν ὁ Λόρδος, παραιτεῖται
Ὡς τόσο κάποιος πάντοτε σὺ ξένα θὰ βρεθῇ,
ποῦ θὰ μᾶς μιμηθῇ.

Π. — Φαίνεται πῶς καὶ ὁ Τσάμπερλαιν ὁ ἄκουσε, γὰρ
τὴν νέαν ἀποχώρησιν τοῦ Κόντε τοῦ Κορφιᾶτη,
καὶ ἀμέσως ἀπεφάσισε καὶ αὐτὸς ν' ἀποχωρήσῃ . . .

Φ. — Νὰ δῆς ποῦ θὰ παραιτηθῇ καὶ κάποιος σὺ Περσία
Π. — Ἀλλ' ἤθελα νὰ γινώριζα μ' ἄλλα πολλὰ συγγενῆ
ἂν καὶ ὁ γαλαντὴς Βασιλεὺς τῆς φίλης Ἀλβιόνας
καλῇ συγγενὴ τὸν Τσάμπερλαιν γὰρ γεύμα σὺ Παλάτι
καθὼς καὶ ὁ Κορωνάτος μας τὸν Τζωρτζή τὸν Κορφιᾶτη
γιατὶ σὰν πῆς ἀποχωρῶ παγτοῦ σὲ καλοπιάσουν
καὶ οἱ Βασιλεῖς ἀποχωροῦν καὶ γεύματα σοῦ κάνουν.

Φ. — Πῶς τὸ πάθε καὶ ὁ Τσάμπερλαιν καὶ τὸ κοῦσε κοῦσε
Π. — Ἀφῆσε πῶς τὸν Τσάμπερλαιν καὶ πᾶμε σὺν Μ

καὶ ὁ ξεῖν ἀγγέλειν τάχιστα πῶς ἄφρισαν οἱ παῖδες
τοῦ φλέγοντος ἡλίου,
καὶ οἱ Πυρολάτραι σίγουρα θὰ φᾶνε πονεκέδες
καὶ ὁ Παππάβασιλεῖος.

Τὸ λένε χρόνων κόποι καὶ τόσα πράγματα,
τὸ λένε καὶ ἐκλογῶν πυκνὰ συντάγματα,
καὶ ντόπια τῆς Ἀθήνας τὸ λένε θεήματα
πῶς θάβῃ τὸ Κρανίδι δὲν εἶναι φέμματα.